

De notulen van de openbare vergadering van de raad van de gemeente Velsen gehouden op donderdag 9 november 2015 om 20.30 uur in het gemeentehuis van Velsen.

Aanwezig de leden: S. Bart, M.T.G. Bok, R.N. van den Brink, G.K. Buist, S. Çelik, P. van Deudekom, B. Diepstraten, H.B.E. Dreijer, A.C. Eggermont, B. Hageman, M.M. Hillebrink, F.H. Kappen, H. Kat, M. Koedijker, N. Korf, R.A. van Koten, L. Kwant, T.da Silva Marcos, T. Mastenbroek-Wesseling, J.M. Poen, S. Scholts, C.M.Sintenie, I. Sitompul, S. Smeets, J.W.M. Staats, P. Stam, J. Verwoort, H. Wijkhuisen, L. de Winter, E.H. Zorgdrager-van Laar.

Voorzitter : A.E. Koopmanschap

Griffier : A. Overbeek

Wethouders : A.V. Baerveldt, F. Bal, R.G. te Beest, R. Vennik, A. Verkaik

Afwezig : M.G.J.E. Vos-Vester, A. Karateke, C. Ockeloen

---

01 OPENING EN VASTSTELLING VAN DE AGENDA BESLUITVORMING

De voorzitter: Goedenavond dames en heren. Welkom op de openbare raadsvergadering van de gemeente Velsen.

Bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Vos, mijnheer Ockeloen en mijnheer Karateke.

U hebt eind vorige week een regionaal stuk ter informatie gekregen. Dit is de agenda die wij vanavond voor hebben liggen. Ik ga er vanuit dat u ermee akkoord bent om deze zaken te behandelen.

Dank u wel.

Ik wil graag de heer Verkaik en de heer Van Heugten uitnodigen om hier aan tafel plaats te nemen.

De heer Verkaik is onze wethouder en de heer Van Heugten is een van onze ambtenaren belast met dit onderwerp.

Ik zag u wel, mevrouw Mastenbroek, maar ik wil even mijn zin afmaken als u dat goed vindt.

Mevrouw Mastenbroek: Uiteraard, fantastisch, dank u wel.

De voorzitter: Ik geef u nu het woord.

Mevrouw Mastenbroek: Fantastisch, dank u wel.

Het is een raadsvergadering: ik snap daarom niet het aan tafel zitten van de ambtenaar. We gaan toch geen sessie houden? We hebben toch een raadsvergadering met een stemverklaring van maximaal 60 seconden? Dat staat toch in ons reglement?

De voorzitter: Ja, dat staat in ons reglement. Maar op mijn verzoek is de heer Van Heugten aan tafel aangeschoven.

02 HUISVESTING STATUSHOUDERS IN AFWIJKING VAN DE NOTA HUURPRIJZEN

De voorzitter: Ik wil van u weten wie het woord zou willen voeren over dit onderwerp. Mijnheer Korf.

De heer Korf: Heel graag, maar de interruptie van mevrouw Mastenbroek is wel heel belangrijk.

Gaan wij nu inderdaad een ronde krijgen met vragen als ware het een sessie?

De voorzitter: We hebben een raadsvergadering. Soms is het echter heel handig als het even voor een kort: ja, nee of noem eens iets nodig is om de ambtenaar dichtbij te hebben.

We hebben een raadsvergadering en in die zin gaat u gewoon de vragen op elkaar afvuren en debat met elkaar voeren en met de wethouder. Laat dat helder zijn.

De heer Korf: Dan wil ik graag het woord.

De voorzitter: U wilt graag het woord, mijnheer Korf. Wie nog meer? Mevrouw Dreijer, de heer Buist van de SP, de heer Verwoort van de VVD, de heer Stam van PWZ, de heer De Winter van ChristenUnie en de heer Wijkhuizen van D66. Het woord is aan mijnheer Korf.

De heer Korf: Voorzitter, wij waren op zich heel erg verbaasd over dit agendaverzoek.

Eenzijds zijn we een soort van blij; de raad wordt er vroeg bij betrokken, zodat we over deze zaken kunnen meepraten. Daar hebben wij vorige week uitvoerig een lans voor gebroken.

Anderszins denken wij, waar gaat dit nu over? We praten over vier woningen, panden in het bezit van de gemeente Velsen. Wat ons betreft is dit een collegebevoegdheid om daar verstandig mee om te gaan. In die zin zeggen wij: moeten we daar een hele raadsvergadering aan wijden om daar toestemming voor te geven?

Er wordt gezegd: je moet dat breder zien. Dan kijk ik naar het raadsbesluit en zeg, ja, het wordt zelfs zo breed gezien dat we praten over een nota die in principe al niet meer geldig is.

Die nota gaat over gemeentelijke vastgoedaccommodaties. Daarin mogen wij instemmen met een afwijking. Het begrip afwijking vind ik wel heel erg algemeen. Als ik afwijking zeg, heb ik geen idee wat voor afwijking wij kunnen verwachten.

Misschien dat de wethouder dit kan verbijzonderen.

Wat voor afwijking kunnen wij verwachten? Het staat er impliciet al wel, maar ik vind het voorgenomen besluit wel heel erg kort door de bocht.

Daarnaast vraag ik me ernstig af; los van het feit dat het een collegebevoegdheid is en het om een kleine som geld gaat, of wij als raad hier echt iets over te vertellen hebben.

Want volgens mij praten we hier over de verhuur van accommodaties, van panden, van woningen. Bij mijn weten verhuurt de gemeente geen panden. Ik zie niet in dat de gemeente de huisbaas wordt van deze panden. Dat er lampen worden vervangen, maar dat zal waarschijnlijk worden uitbesteed.

Of betekent het dat de gemeente de panden gaat verkopen aan een woningcorporatie?

Dit zijn voor ons wat onduidelijkheden die we graag beantwoord zien. Verder zijn we benieuwd naar de financiering, want er worden een aantal heel technische vragen gesteld door mevrouw Dreijer. Het antwoord daarop was dat het slechts een inkomstenderving betrof van 5000 euro per jaar. Dat is heel leuk, maar gaan die statushouders dit dan zelf betalen? Krijgen ze een toelage die voldoende is om huur te kunnen betalen aan de gemeente of aan een woningcorporatie, of hoe dan ook? Wordt het geld betaald vanuit de gemeente of van een bijstandsuitkering? Of wordt het vergoed door het COA? Over die geldstromen wordt wat extra inzicht gevraagd. In de eerste termijn laat ik het hierbij.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Korf.
Mijnheer Buist.

De heer Buist: Dank u wel, voorzitter. Het lijkt ons een goede zaak dat er in ieder geval een begin gemaakt wordt met huisvesting voor statushouders. Als deze vier woningen vrijkomen, waarom zou je er dan geen gebruik van kunnen maken? Wij vragen ons wel af voor wie deze woningen bestemd zijn. Ik heb deze vragen al eerder gesteld. In eerste instantie zouden ze zijn bedoeld voor gezinnen, naar ik begrepen heb. Maar het kan ook zijn dat ze voor families zijn bedoeld, of voor vrienden die een bepaalde relatie met elkaar hebben. Dan kom je natuurlijk met de vraag: hoe zit het dan met de betaling van de huurtoeslag? Want als je meer gezinnen of meer mensen in een eengezinswoning huisvest, wordt er in principe slechts aan één huurder een toeslag uitgekeerd. Mijn vraag is: wat gaat er dan gebeuren en is het dan nog te betalen voor de statushouders? Verder heb ik ook nog een vraag over de hoogte van de huur. Het is natuurlijk het maximale wat je kunt vragen met betrekking tot de huurtoeslaggrens, die 618 euro per maand. Is dat te betalen voor de huurder? Dit zijn vragen die momenteel bij ons spelen. Verder lijkt het me in ieder geval een goed plan om verder uit te werken. Om in ieder geval een begin te maken met het huisvesten van statushouders.

De voorzitter: Dank u wel.
Mijnheer Verwoort.

De heer Verwoort: Dank u wel, voorzitter. Er zijn in dit land 16.000 statushouders die in een asielzoekerscentrum wachten op woonruimte. Door deze 16.000 zit de doorstroming van vluchtelingen die in ons land een veilig heenkomen zoeken, aardig vast. Wij begrijpen dan ook de urgentie die het college voelt om tot daden over te gaan. In de intentie van het voorliggende raadsbesluit kan de VVD zich volkomen vinden. De manier echter waarop ons een besluit wordt gevraagd, klopt niet in onze ogen. Allereerst rijst bij de VVD het idee dat het hier een collegebevoegdheid betreft. En dat inderdaad deze raadsvergadering in onze ogen meer als consulterend moet worden gezien dan als besluitvormend. Verder wordt er in het voorgenomen raadsbesluit verwezen naar een Nota huurprijzen die gericht is op de verhuur van gemeentelijk vastgoed aan commerciële partijen, dan wel aan maatschappelijke partijen. Nu waren wij lang aan het zoeken,

maar we hebben niet kunnen ontdekken of een statushouder een commerciële, danwel een maatschappelijke partij is.

We vragen ons dan ook hardop af of deze Nota huurprijzen wel relevant is voor het besluit dat ons hier wordt gevraagd.

Gezien het besluit willen wij het college meegeven of het niet verstandiger is om dit gewoon uit te voeren. Onze zegen hebt u om het raadsbesluit aan te houden, danwel te wijzigen op een manier waarin we ons er wel in kunnen vinden.

Aangezien het toch een collegebevoegdheid is gaat onze eerste voorkeur uit naar het beantwoorden van de vragen en de besluitvorming in te trekken, zodat we het college gewoon het vertrouwen kunnen geven om tot uitvoering over te gaan. Maar dat wij geen besluiten nemen die we eigenlijk niet hoeven te nemen.

Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Verwoort.
Mijnheer Stam.

De heer Stam: Dank u, voorzitter.

Mijnheer Verwoort heeft grotendeels mijn verhaal verteld, maar ik ga in die lijn mijn verhaaltje ook maar vertellen.

Ik heb de zaken gelezen en ik wil in eerste instantie alleen procedureel reageren.

Alles lezend, het raadsvoorstel en de nota, constateer ik:

1. Dat de Nota huurprijzen voor gemeentelijke vastgoedaccommodaties is verlopen.
2. Dat we het hebben over statushouders; dit is mijn tweede conclusie.
3. Dat we het hebben over woningen in gemeentelijk eigendom, of ander gemeentelijk vastgoed. Maar vanavond specifiek over woningen.
4. De Nota huurprijzen voor gemeentelijke vastgoedaccommodaties niet gaat over woningen.
5. De Nota huurprijzen voor gemeentelijke vastgoedaccommodaties gaat over verhuur van deze accommodaties aan commerciële partijen of maatschappelijke partijen.

Mijn eerste vraag aan de wethouder is: zijn mijn conclusies, mijn constateringingen juist?

De vraag die daarop volgt, is: waarom zitten we hier dan vanavond?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Stam
mijnheer De Winter.

De heer De Winter: Dank u, voorzitter.

Ja, of we hier wel of niet zitten vanavond maakt mij niet zoveel uit. Ik ben in ieder geval blij dat we op dit moment hierover kunnen meepraten. In ieder geval, namens ChristenUnie, bedankt daarvoor.

Ik wil een aantal dingen zeggen. We hebben een en ander overwogen binnen onze fractie:

- We vinden het een goede zaak, want dit is een snelle manier is om statushouders te huisvesten.
- We vinden het ook een goede zaak dat de in het voorgenomen raadsbesluit bedoelde woningen waarschijnlijk buiten de zogenoemde kwetsbare wijken staan, zodat er spreiding is. *Waarschijnlijk* zeg ik; daar zou ik graag antwoord op hebben van de wethouder.

- Bovendien is dit vlot te realiseren, naar ik aanneem. Ik begrijp dat het gaat om twee antikraakpanden. Maar eigenlijk gaat het om drie woningen, zoals in het voorstel staat. Een van de drie valt al binnen de sociale huurwoningsgrens.
- Ik vind het moeilijk, hoewel wij voor het voorstel zijn, dat er geen bovengrens is. Dat weet mevrouw Dreijer, misschien haal ik haar vragen weg, heeft er vragen over gesteld. Ik begrijp dat u niet voornemens bent een bovengrens in te stellen, omdat u dat niet nodig acht. Ik moet echter toch wel denken aan de overige inwoners van Velsen die op een woning wachten. Ik zou toch nog graag een reactie hebben op mijn vraag: zou u willen overwegen om toch een bovengrens in te stellen, opdat wij geen irritatie oproepen bij de bevolking?
- Ik zou graag een reactie van de wethouder horen op de vraag van de heer Buist: krijgt maar één huurder toeslag? Als er meerdere mensen in zo'n woning komen, vangen ze ook meer uitkeringen. Dan vraag ik me af of die toeslag gegeven zou moeten worden. Want dan zouden ze eigenlijk de conforme prijs kunnen betalen. Als het een gezin is, begrijp ik het. Maar als er meerdere mensen in komen, zou ik dat graag willen weten.

De voorzitter: Mijnheer Buist.

De heer Buist: Het kan toch niet zo zijn dat als er meerdere mensen in een huis wonen, het invloed heeft op de hoogte van de uitkeringen. Het gaat namelijk per huishouden. Dat weet ik echter niet zeker. Dat zou ik willen vragen aan de wethouder.

De voorzitter: Oké. Mijnheer De Winter, was u klaar?

De heer De Winter: Nee, ik heb nog een ding. Ik zat nog even na te denken over die wachtlijsten, want in het voorliggende raadsvoorstel wordt gerefereerd aan: de wachtlijst niet onevenredig laten toenemen. Dat is de intentie van het college. De term *onevenredig* zie ik regelmatig terugkomen. Ik dacht dat we in de sessie van 7 oktober hadden afgesproken dat de wachtlijsten niet zouden toenemen; dat het niet ten koste zal gaan van de mensen die nu al drie jaar op de wachtlijst staan. Onevenredig suggereert naar mijn gevoel, dat we ze wel iets laten toenemen. Ook daar wil ik graag een reactie op van de wethouder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Winter. Mijnheer Wijkhuizen.

De heer Wijkhuizen: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, allereerst wil D66Velsen het college bedanken dat er zo snel tot een oplossing is gekomen. Althans een deeloplossing voor een vraagstuk waar we allemaal mee tobben. Het is ook de vraag van de raad aan het college geweest: ga aan de gang. Dat heeft het college dus gedaan. Vervolgens betreft het college ons bij een zaak die gedelegeerd is aan het college. Nu hoor ik toch heel veel partijen zeggen, ja, waarom doet u dat nou? Dat had u niet hoeven doen. In zekere zin is D66 het hierover wel eens met die partijen. De volgende keer kunnen we kennelijk volstaan met een collegebericht, want het is gedelegeerd aan u. Begin oktober hebben wij kaders gesteld, duidelijke kaders. Het is naar mijn idee unaniem

door de raad aan u overgedragen. Dit is dan de eerste neerslag daarvan. Een heel positieve neerslag mag ik wel zeggen.

Een andere reden waarom het misschien niet goed is om dit te herhalen, is: het is een raadsvergadering maar we maken er een sessie van. Dat is op zich niet zo gek, want er zit nu ambtelijke ondersteuning bij en er worden technische vragen gesteld. Kort en goed: laten we dit niet meer doen, voorzitter. Een collegebericht volstaat, wat ons betreft.

Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Wijkhuisen.
Mevrouw Dreijer.

Mevrouw Dreijer: Dank u wel, voorzitter.

Het is al een paar keer gememoreerd: dit voorstel kent een formele, procedurele kant en een inhoudelijke kant. Over de formele, procedurele kant is al genoeg gezegd. Ik zal me beperken tot de inhoud ervan.

Naar aanleiding van de technische vragen die ik heb gesteld, wil ik daar een meer politiek vervolg aan geven. Ik heb bijvoorbeeld gevraagd:

- Waarom is er geen bovengrens gegeven aan het aantal statushouders dat we op deze wijze gaan opvangen?
- Waarom zetten we bijvoorbeeld in het raadsbesluit niet: de helft van de landelijke taakstelling?
- De afwijking van de Nota marktconforme huurprijzen. Bij de beantwoording van mijn technische vragen werd gesteld dat die zich allemaal in de acceptabele *range* van 0 tot 200 euro bevinden. Mijn vraag hierbij is: waarom wordt dit dan niet in het raadsbesluit opgenomen? Dan is dat voor iedereen, ook in de toekomst, helder.
- Ik heb gevraagd of de huurders die nu met een urgentieverklaring op een wachtlijst staan voor een sociale huurwoning, eventueel ook van deze regeling gebruik zouden kunnen maken.
- De achterliggende gedachte daarbij is, dat er op die manier ook een verlichting van de druk op de sociale woningbouw kan ontstaan en dat we op deze manier extra statushouders kunnen huisvesten. Met andere woorden: waarom is deze regeling niet eveneens opengesteld voor de huidige inwoners van Velsen met een urgentieverklaring?
- Het is al eerder gememoreerd, maar daar ligt juist de gevoeligheid. Het is niet zozeer het feit dat mensen zo lang op de wachtlijst staan, maar er zijn ook mensen bij wie het water tot aan de lippen staat. Daar moeten wij met zijn allen oog voor hebben.
- In de vijfde van mijn technische vragen, vraag ik of statushouders die op deze manier gehuisvest zijn, door kunnen schuiven naar sociale woningbouw. Dan schrijft het college in de laatste zin: voor de woningen die moeten worden verhuurd met wettelijke huurbescherming is/kan doorstroming niet worden afgedwongen; wel gestimuleerd. Die zin loopt niet en begrijp ik ook niet. Ik vraag me af of het gaat om de ouderenwoningen die in gemeentelijk eigendom zijn, of dat het gaat om die sociale huurwoningen?

Afrondend een reactie op D66. Het is juist dat er kaders zijn meegegeven tijdens de vorige vergadering. Zoals verspreiding over de wijken, geen grootschalige locaties. Maar juist dit kader is hier niet meegegeven.

Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Dreijer.
Mijnheer Sintenie. In de eerste ronde was u niet in beeld, maar ga uw gang.

De heer Sintenie: Voorzitter, u hebt gelijk. Ik had niet mijn hand opgestoken. Sorry daarvoor.

Ik heb geluisterd naar de verhalen die ik meegekregen heb. Dat was namelijk ook al onze conclusie. Wij vonden het raadsvoorstel eigenlijk een beetje overbodig. Met de verwijzing naar die nota zijn we zeker ook niet gelukkig, omdat die niet meer relevant is op dit moment.

We wachten graag het antwoord van de wethouder af.

De voorzitter: Dank u wel. Ben ik nog anderen vergeten? Niet.
Het woord is aan mijnheer Verkaik.

Wethouder Verkaik: Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

Ik loop de vragen af in volgorde. Dan trek ik ze breder omdat meerdere fracties dezelfde vragen gesteld hebben.

Het zal u niet verbazen dat ik begin met een antwoord op de vraag: hoe verhoudt het raadsbesluit en de wens tot het plaatsen van statushouders zich tot de Nota huurprijzen waaraan het raadsbesluit refereert.

Omdat dit een technische exercitie is, met uw welnemen, lees ik even een frase voor van het ambtelijk advies dat wij afgelopen dinsdag in het college hebben gehad, omdat deze discussie ons al ter ore was gekomen. Ik hoop dat u mij interrumpeert als ik te snel lees. Ik begin met het citaat:

'In de Nota huurprijzen wordt een onderscheid gemaakt tussen huurprijsmethodiek voor commerciële partijen en voor maatschappelijke partijen.

De gemeentelijke woningen kunnen volgens de letter van de nota niet onder maatschappelijke accommodaties worden geschaard, net zomin als onder commerciële partijen. Huurders van deze woningen zijn namelijk geen partij met een maatschappelijk doel, dan wel geen partij met een winstoogmerk.

Feitelijk wordt het begrip *woning* helemaal niet genoemd in de nota.

De door de raad vastgestelde Kadernota verwijst voor de huurprijsberekening echter pas naar de Nota huurprijzen. Ondanks het feit dat daarin het begrip *woning* niet is opgenomen, moet in deze nota wel een grondslag voor de huurprijsberekening worden gevonden.

De strekking van de nota is dat de gemeente marktconforme huurprijzen vraagt, behoudens voor maatschappelijke accommodaties waarvoor een kostendekkende methode wordt gebruikt. Voor de vaststelling van deze nota werden altijd marktconforme prijzen gevraagd. In deze nota wordt enkel een uitzondering gemaakt voor maatschappelijke accommodaties.

Hiermee zien wij dat wat u wenst, namelijk marktconforme huren voor al ons vastgoed. Feitelijk wordt gefocust op commercieel en maatschappelijk vastgoed, maar we hebben ook woningen.

Daarover wordt dus niets gezegd. Maar het college interpreteert de gedachten van u, raad, als zijnde: al ons vastgoed, behoudens de uitzonderingen genoemd in de Nota huurprijzen, verhuren we marktconform. Van dit gedachtegoed wijken we dus af. Dat is de reden waarom we zeggen: vanuit uit de twee nota's waarnaar ik verwezen heb, Berekening huurprijzen en de Nota huurprijzen, zeggen we dat dit is marktconforme

huurprijzen zijn. Er wordt nu alleen een uitzondering gemaakt voor maatschappelijke accommodaties; dus niet voor woningen.

Nu snap ik de onduidelijkheid. Ik zou de raad voor willen stellen om die onduidelijkheid uit het raadsvoorstel weg te nemen door het dictum iets anders te formuleren. Daarmee wordt die discussie over wat nu al of niet een grondslag is, beslecht.

Het dictum blijft gelijk tot de woordjes *voor die in aanmerking komende woningen ... en af te wijken van het gemeentelijk beleid van marktconforme huren*.

Dus zo wordt het dictum. Dan laten we de rest weg: in te stemmen met een afwijking van de Nota huurprijzen voor gemeentelijke woningen. Uw pijn zit in de Nota huurprijzen waarin niet echt over woningen gesproken wordt. Dat herkent het college ook wel. Wij hebben echter wel de plicht om marktconform te verhuren conform uw wens. Dus ik probeer dat met een tekstvoorstel aan u. Hoe dat geïnterpreteerd moet worden, weet ik ook niet. Ik kijk nu naar de griffie en de burgemeester. Dat over meerdere reacties op de Nota huurprijzen en of dat het kader is waaraan we ons spijkeren.

Dan loop ik de rest van de vragen af.

De heer Korf zegt: de gemeente verhuurt geen panden. Waarom zijn deze woningen niet verkocht?

We hebben natuurlijk wel de bekende ENOB-woningen waarvan deze ook onderdeel uitmaken. We verkopen ze op het moment dat ze leeg komen te staan, of als het strategisch vastgoed is. Twee van deze panden stonden leeg.

Dan maak ik een bruggetje naar een andere opmerking over huurbescherming. De leegstaande woningen kunnen vallen onder de Leegstandswet. Daarmee kun je de woningen tijdelijk verhuren zonder huurbescherming. Daarvoor geldt dat mensen die daarin zitten op eenvoudige wijze zijn door te sluizen naar sociale huurwoningen op het moment dat dit de wachtlijst niet ontwricht.

Voor de andere twee kun je een andere systematiek gebruiken. Enerzijds zijn ze verplicht zich direct in te schrijven voor een sociale huurwoning. Aan de andere kant kun je uiteindelijk ook de prijzen elk jaar laten stijgen totdat ze weer op de marktconforme huurprijs prijs zitten. Dan zit de financiële prikkel erin om ze te doen verhuizen.

Daarnaast probeerde ook nog tijdelijke huurcontracten aan te bieden. De ervaring in de rechtspraak leert echter dat tijdelijke huurcontracten meestal toch ondergeschikt zijn aan de huurbescherming. Daar moeten we wel reëel in zijn.

Wie betaalt wat? Daarover hebben ook meerdere fracties vragen gesteld. Het antwoord is redelijk eenvoudig. Het COA betaalt niets, want dit zijn statushouders. Geen noodopvangen of dat soort zaken. Noodopvang en crisisopvang zijn des COA's, maar voor het huisvesten van statushouders betaalt het COA niet. VNG en gemeenten hopen wel dat het Rijk, dat ons een verzwaarde last oplegt met het huisvesten van statushouders, de gemeenten uiteindelijk financieel tegemoet komt. Dat is op dit moment nog niet het geval, maar we voelen wel aan dat in Den Haag daar een positief gemoed zal blijken te ontstaan. Vooralsnog zullen we dit uit eigen middelen moeten betalen. Daarbij maak ik wel de opmerking: dit doen we natuurlijk al jarendag voor statushouders. Gemiddeld 60 statushouders worden per jaar door Velsen gehuisvest. Die kregen aanvankelijk een uitkering, maar we proberen ze zo snel mogelijk met behulp van Vluchtelingenwerk Velsen naar betaald werk toe te krijgen. Wat dat betreft verandert de situatie dus niet. De uitkering is ook voldoende om de huur te betalen voor de woning waarin ze zitten.

De heer Buist van de SP. Ik dacht altijd dat we een kostendelersnorm hadden voor een huishoudenuitkering. Dus als een gezin een huishouden vormt is er een uitkering en daar moeten ze alles uit betalen. Twee jaar geleden hebben we de discussie gehad, dat als een jongen een krantenwijk had de inkomsten daarvan afgingen van de uitkering van de ouders. Nu blijkt dat als er vier volwassenen in een huis wonen er een andere norm is. Dan krijgen ze wel vier uitkeringen. Dan heb je dus vier keer een bijstandsuitkering in een huis zitten. Als dat zou gebeuren, kunnen ze ook de marktconforme huur betalen. Daar is het college eenvoudig in.

Bij sociale huur gaat het er altijd om – via dit bruggetje kom ik naar u, mijnheer Buist – of het individu dat er woont genoeg inkomen heeft om die huur te betalen. Sociale huur past bij een WW-uitkering en, daarmee is het conform het Rijk, wordt men geacht de huur te kunnen betalen. Zijn er meer mensen dan kan de huur marktconform zijn, wat ons betreft. Niet meer een sociale huur, maar marktconform. Huurtoeslag is gewoon een Rijksregelgeving. Die bepaalt dat wanneer iemand een hogere huur betaalt dan zijn uitkering of inkomen toestaat, hij een huurtoeslag krijgt. Dat gaat meestal om gezinnen met één inkomen. En als dat onder die 613 euro zit, krijgt men een huursubsidie. Voor de rest laat ik het maar bij het Rijk liggen om te bepalen wie er wel of niet voor een huursubsidie in aanmerking komt.

De voorzitter: Mijnheer Korf?

De heer Korf: Mag ik een verduidelijkende vraag stellen? Als ik het goed begrijp, zegt u dat het juist is dat vier volwassenen in een woning alle vier huursubsidie krijgen.

Wethouder Verkaik: Nee, alle vier een uitkering.

De heer Korf: Oké.

De heer Scholts: Voorzitter, mag ik daar dan ook op reageren?

De voorzitter: Mijnheer Scholts, ga uw gang.

De heer Scholts: Dan krijgen de mensen wel vier keer een uitkering. Maar de wethouder geeft zojuist ook aan dat het dan ook gerechtigheid zou zijn dat ze de normale huurprijs betalen in plaats van een verlaagde huur. Wordt dat dan ook direct gecompenseerd? Oftewel het verschil is nu 600 euro, een normale woning is 1000 euro. Er zitten vier mensen in. Ze krijgen nu een uitkering en het verschil is maar 400 euro? Dan is dat nog steeds redelijk scheef, vind ik.

De voorzitter: Het woord is aan de wethouder.

Wethouder Verkaik: Ik volg de redentatie niet helemaal. Maar even voor de duidelijkheid: het verschil tussen de marktconforme huur van deze woningen en de sociale huurwoningen is niet zo groot als u suggereert. Het verschil is maximaal 150 euro. Als vier mensen een uitkering hebben, kunnen ze dat verschil van 150 euro versus 613 euro gemakkelijk betalen. Gegeven wat de woonlast wordt geacht te zijn van een uitkering. Daarmee denken we dus dat als er vier alleenstaande mannen in een woning zitten en ze alle vier een uitkering zouden krijgen, kunnen zij voor de woning waar we het nu over hebben allemaal de marktconforme huur betalen.

De heer Scholts: Dan Aanvullend, want u gaf net aan ...

De voorzitter: Mijnheer Scholts, ik stel voor dat we het even helder houden. Uw volgende vraag alstublieft.

De heer Scholts: De wethouder gaf aan dat hij de redenering niet goed begrijpt Maar hij legt hem redelijk goed uit. Er komen vier mannen in, of vier vrouwen, of wie dan ook en die krijgen alle vier een uitkering. Het verschil in huur is ongeveer 150 euro. Maar die vier profiteren van een woning met zijn vieren. Het is niet de bedoeling dat er dan een gezin is dat in zo'n woning komt. Ofwel papa, mama en twee kinderen met één uitkering.

Wethouder Verkaik: Naar mijn gevoel zegt u dat u dat wel zou wensen voor deze woningen. Dan zeg ik: de vraag is of wij woonruimte hebben voor statushouders. Dat melden we aan het COA. Die zorgt voor de invulling ervan. Die levert ons een persoon aan die moet worden gehuisvest. Dus we hebben geen keuze voor wie wij als gemeente te huisvesten krijgen. We geven uiteraard wel aan dat het naar ons idee woningen voor gezinnen zijn. Nu hebben we het over vier woningen waarin 4-5 personen kunnen wonen. Dan is het het beste om daar een gezin in te zetten. Maar uiteindelijk hebben we daar weinig grip op. We bieden woonruimte aan aan het COA.

De heer Stam bij interruptie: Als ik dit verhaal zo hoor...

De voorzitter: Mag ik even onderbreken. De heer Verkaik was nog niet klaar met zijn verhaal. Misschien is het goed om hem even te laten uitpraten.

De heer Stam: Ik wou alleen maar even inhaken op wat ik allemaal hoor over wie komt er in, wat komt er in. Ik denk dat we een aparte ambtenaar moet aantrekken om dit allemaal keurig te regelen, want het is een heel verhaal.

De voorzitter: Ik stel voor het personeelsbeleid niet in deze niet in deze zaal te doen.

De heer Stam: Het wordt een heel complex verhaal om toezicht te houden op de vier woningen en welke verandering er komt en wie wat gaat betalen.

De voorzitter: Wat is uw vraag meer Stam?

De heer Stam: Dat was een opmerking. Mijn vraag is: kan dit verhaal niet onder die zogenoemde wachtkamerconstructie geplaatst worden? Dat het gewoon in afwachting is van definitieve plaatsing.

De voorzitter: Dank u wel voor deze vraag.
Mijnheer Verkaik.

Wethouder Verkaik: Daar slaat u de spijker op de kop, want met dit raadsbesluit zijn we natuurlijk niet klaar. We verwachten een veel grotere stroom van statushouders die wij moeten huisvesten. Uiteindelijk is dit het snelst realiseerbaar. Hiermee realiseren we in feite woonruimte voor 20 statushouders. We weten echter allemaal dat de taakstelling veel groter wordt. Voor de helft van het volgend jaar is het al 80. Dus voor het hele jaar is dat 160. Dat is beduidend hoger dan onze taakstelling van

dit jaar. We moeten dus conform uw wens ruimte creëren voor statushouders om de druk op de wachtlijst voor sociale huurwoningen in Velsen niet te vergroten. Dan het woordje *onevenredig*, de vraag van mijnheer De Winter. U hebt daar wel een punt. Ik noemde zojuist het aantal van 60. Dat is wat wij nu al jaarlijks doen en waarop de wachttijd gebaseerd is. Dat zien wij als een soort basis en als je daarboven komt, moet je naar alternatieve woonruimte gaan zoeken. Dan belast je de wachtlijst niet.

Onevenredig moeten we eigenlijk zien als volgt. Die 60 doen we altijd al, dus daarmee ben je in balans met de wachttijden. Moet je er meer dan 60 per jaar plaatsen, moet je toch naar additionele woonruimte zoeken om ze uiteindelijk als buffer over de jaren heen uit te spreiden en te plaatsen in sociale huurwoningen. Of nog beter, ze hebben inmiddels een inkomen en hoeven niet meer naar sociale huurwoningen toe.

De bovengrens ...

De voorzitter: Mijnheer Buist?

De heer Buist: De portefeuillehouder gaat er een beetje snel doorheen. Ik had nog een vraag over die uitkering in vierpersoonshuishoudens. Ik lees hier dat de kostendelingsnorm in de bijstand betekent: als u een woning deelt met meer volwassenen wordt uw bijstandsuitkering daarop aangepast. Dus hoe meer personen van 21 jaar of ouder in een woning, hoe lager de bijstandsuitkering wordt.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Verkaik: Nu kom ik op een heel lastige vraag. Tot mijn eigen verrassing ben ik tot een aantal conclusies gekomen. Die kostendelingsnorm gaat niet op als je in een sociale huurwoning woont. Formuleer ik het zo goed, Mark?

Ik vind dit wel heel technisch worden. Volgens mij gaat het in uw besluitvorming erom dat we voor een voor statushouders acceptabele woonlast zorgen. In eerste instantie passende bij hun uitkering. Mochten de statushouders uiteindelijk werk hebben, maakt het wat dat betreft niet meer uit. En zoals we altijd doen in het sociale domein van Velsen: het blijft maatwerk. De woonlasten voor het pand waarin deze mensen wonen, moeten dus evenredig zijn met het inkomen dat er is.

De heer Buist: Voorzitter, als dit besluit genomen wordt om deze drie woningen tot sociale huurwoningen te maken, dan zijn het toch sociale huurwoningen. Dan valt deze regeling er weer onder. Dan woont men in een sociale huurwoning.

Wethouder Verkaik: Nee, want de huurprijs is vastgesteld en daarmee is het geen sociale huurwoning. Dan geef je een korting op de huurprijs. Zo kun je het uiteindelijk zien. Wij hopen dat die korting tijdelijk is.

De voorzitter: Mijnheer Stam en mijnheer Scholts en daarna laten we de wethouder zijn betoog afmaken. Mijnheer Stam.

De heer Stam: Dank u, voorzitter.

Ik had een antwoord verwacht op mijn vraag of het niet onder de wachtkamerregeling zou kunnen vallen.

De voorzitter: Ik dacht dat de wethouder daarop een antwoord heeft gegeven.

De heer Stam: Dan is het me ontgaan.

De voorzitter: Dan hebt u iets gemist, dat kan. Mijnheer Scholts?

De heer Scholts: Het zijn eigenlijk twee dingen. Ik hoor de wethouder heel veel dingen aangeven, maar het is een beetje onevenredig ten opzichte van andere inwoners als dat zo gaat. Als het geen sociale huurwoning is, blijft het dus een vrije sectorwoning en dan krijgen mensen die daarin gaan geen huursubsidie. Volgens mij is daarover ook gesproken. Huurtoeslag of huursubsidie of hoe je het ook maar wilt noemen. Dus als het een vrije sectorwoning is, valt het buiten de huurtoeslaggrens. En als de woningen worden aangepast tot aan de grens van de huurtoeslag, die 600 of 700 euro, dan komt mijnheer Buist met zijn regeling heel goed uit. Dan kan het namelijk niet.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Verkaik: Dit zijn allemaal heel technische dingen. Die wetgeving en regelgeving weet ik niet. Ik kan alleen maar blijven herhalen: de woonlasten zullen in verhouding zijn tot het inkomen van een gezin. Als er geen huursubsidie komt, worden de woonlasten automatisch hoger. Op dat niveau is de uitkering berekend. Ik moet het antwoord schuldig blijven of dan al of niet de huursubsidie vervalt. Ik dacht dat er naar nettowoonlasten wordt gekeken en niet naar wat de waarde van het huis zou moeten zijn. Dat weet ik echter niet zeker. Ik kan dus geen concreet antwoord geven op uw vraag.

De heer Scholts: Dan is het dus lastig om een besluit te nemen, als we niet precies weten waar het over hebben.

De voorzitter: Mijnheer Scholts, ik stel voor dat we de wethouder de gelegenheid geven om zijn verhaal af te maken. Daarna bekijken we of we voldoende informatie hebben om het gevraagde besluit te nemen. Het woord is aan de wethouder.

Wethouder Verkaik: Dan toch maar met een brug. Ik kom dadelijk ook bij mevrouw Dreijer terecht met haar vragen. Volgens mij waren we het met zijn allen erover eens dat we de wachtlijst voor sociale huurwoningen voor onze inwoners niet nog meer laten stijgen. Dit betekent dus dat we niet een groot gebruik van maken van onze sociale huurwoningen. Het betekent dus ook dat je naar andere woningen gaat. Goedkope woningen zijn er doorgaans niet, want dan zit je in de sociale huurwoningen. Het kan dus alleen maar duurder worden. Dit is een consequentie van wat we met zijn allen willen. Laten we het zo zeggen. Ik deel uw mening, maar ik heb ook gezegd dat dit in principe de buffer is, de wachtkamer voor statushouders, om ze uiteindelijk naar sociale huurwoningen te laten doorstromen. Die ongelijkheid is er. Anderzijds zitten we hier nu wel met een noodsituatie in Nederland waarin mensen met spoed moeten worden gehuisvest. Normale oplossingen passen hier niet; we

moeten naar meer onorthodoxe oplossingen toe. Dat is de situatie waarin die hier zitten.

Dan de vragen van mevrouw Dreijer. Ik was blij met uw vragen, want ik vond ze eigenlijk allemaal terecht. De dilemma's waarin we zitten kwamen hierin goed naar voren. Naar aanleiding van uw technische vragen stelde u ook nog wat vragen in de sessie.

Waarom geen bovengrens aan het aantal statushouders? Dat kan ik niet doen, omdat we uiteindelijk een taakstelling krijgen opgelegd door het Rijk. We zijn verplicht die te vervullen. Dit jaar hebben we dus 115 statushoudersplaatsen. Volgend jaar worden dat er naar mijn verwachting 160. Als ik zou zeggen, ik wil niet meer dan 120 plaatsen, dan wijk ik dus met 40 statushouders van de wet af. En dat mogen we niet als college. Daarom stel ik dus geen bovengrens. Volgens de normen waarmee we nu rekenen, gaat het om 12 ENOB-woningen die boven de sociale huur grens zitten in ons domein. Dat is dan het maximum voor deze norm waarbij ik op voorhand kan aangeven dat het niet waarschijnlijk is dat die huizen op korte termijn leeg komen. En dat het uiteindelijk alleen maar om deze vier lege woningen gaat.

Mevrouw Dreijer bij interruptie: Mag ik daarop een korte reactie geven?

De voorzitter: Ik zie allemaal mensen meteen in de pen springen. Ik wil even uw geduld op de proef stellen. Ik wil mevrouw Dreijer de kans geven om hier even op in te gaan. En daarna toch nog de wethouder alle antwoorden laten geven. Nadere vragen, mevrouw Dreijer, op uw eigen inbreng.

Mevrouw Dreijer: Heel kort. Ik snap dat er geen beperkingen gesteld kunnen worden aan de landelijke taakstelling. Maar ten aanzien van dit besluit kunnen er toch wel beperkingen gesteld worden? In de vorige recessie is gesproken over boten, bijvoorbeeld. We kunnen toch zeggen dat we niet meer gaan doen dan het aantal van deze groep?

Wethouder Verkaik: Met het inzetten van deze woningen zijn we op weg, maar zijn we nog niet toe aan de taakstelling voor dit jaar. Op korte termijn heeft de gemeente nog steeds extra woningen nodig. Alternatieve woningen, prefab, containerwoningen of woonschepen, ze behoeven allemaal proceduretijd omdat ze buiten de reguliere procedures omgaan. Dat lukt dus nooit op korte termijn.

Dit zijn korte termijnoplossingen. Het is het beter om naar structurele oplossingen te zoeken, maar daar heb je gewoon tijd voor nodig. Van onze taakstelling moeten we er nu nog ongeveer 35 doen. Als we nu vier gezinnen krijgen van vijf mensen, moeten er nog 15. Maar het eind van het jaar nadert. We zoeken naarstig en we blijven zoeken en nemen u daarin zo goed mogelijk mee.

Dit is ook het antwoord op de vraag waarom deze woningen niet voor de overige inwoners van Velsen beschikbaar zijn. Op korte termijn hebben we behoefte aan woonruimte. We kunnen dus niet wachten tot er andere huizen vrijkomen. Dit is een noodoplossing om op korte termijn te voldoen aan de oproep van het Rijk om zo snel mogelijk statushouders te plaatsen. We kunnen ze niet openzetten voor andere inwoners. Er stonden er overigens twee open, maar daarvan was de huurprijs te hoog en dan krijgen we scheefwonen. De andere twee woningen staan op de nominatie om gesloopt te worden.

Doorstroming van huidige woningen naar sociale huurwoningen. Volgens mij is dat de vraag die ik al beantwoord heb. We zetten er alle prikkels in om ze op termijn naar het normale sociale huursegment te krijgen.

Volgens mij, mevrouw de voorzitter, heb ik hiermee alle vragen beantwoord.

De voorzitter: Ik denk het wel. U hebt een aanpassing gedaan in het raadsvoorstel. Ik wil even met u kijken of ik het op deze wijze goed heb ingevuld. Dan kunnen we dat delen.

Wethouder Verkaik: Ja.

De voorzitter: Zouden we dan het voorgestelde besluit even op het scherm kunnen krijgen?

De heer Diepstraten bij interruptie: Voorzitter, mag ik dan nog een ordevoorstel doen. Ik zou graag de vergadering even willen schorsen om met het presidium te overleggen. Ik hoor namelijk van iedereen hier dat het een collegebevoegdheid is. Dus voordat we een besluit gaan aanpassen en eventueel in stemming brengen, vind ik het handiger om af te stemmen of de überhaupt wel een beslissing willen gaan nemen als raad.

De voorzitter: Als u vraagt om een schorsing...

De heer Verwoort bij interruptie: Voorzitter, het lijkt me wel handig dat we eerst het amendement lezen alvorens we er iets over besluiten.

De voorzitter: Misschien kunnen we dat even meenemen, mijnheer Verwoort. Dat lijkt me niet zo ingewikkeld.

Is het mogelijk om het besluit op het scherm te krijgen?

De tekst van het huidige besluit luidt als volgt:

Om voor de huisvesting van statushouders in gemeentelijk eigendom voor in aanmerking komende woning in te stemmen ...

Dan stoppen we met de huidige tekst.

... En af te wijken van het gemeentelijke beleid van marktconforme huren.

Dat zou de aanpassing zijn die wordt voorgesteld door de wethouder.

Mijnheer Verwoort, u hebt gevraagd om een schorsing.

De heer Stam bij interruptie: Mag ik één vraag stellen voor we schorsen?

De voorzitter: Mijnheer Stam?

De heer Stam: Ik hoor de wethouder net zeggen: het is een soortement wachtkamerconstructie. Dat heb ik toch goed gehoord? Ja. Dan kijk ik even naar de notitie Regionale aanpak. Daarin staat: Hoofdlijn is dat de vluchtelingen die nog in

procedure zijn of die met een verblijfsstatus in afwachting zijn van huisvesting door een gemeente, voor rekening van het COA worden gebracht en begeleid.
Moeten we die wachtkamer zien als definitieve huisvesting, of is dat een wachtstatus om voor definitieve huisvesting in aanmerking te komen?
Als dat het verhaal is, hoeven we die hele discussie over prijzen niet te voeren. Want dan is het een zaak voor het COA.

De voorzitter: Het woord is aan de wethouder. Daarna ga ik mijnheer Verwoort beantwoorden.

Wethouder Verkaik: De heer Van Heugten wil ook nog antwoord geven.
Even voor de duidelijkheid: wij richten ons op huisvesting van statushouders. Daarvoor zoeken we naar een buffer omdat het volume te groot is om in Velsen in de sociale huursector te plaatsen.
Regionaal hebben we met elkaar afgesproken dat de gezamenlijke opgaven aan taakstelling en statushouders die de gemeenten hebben bij elkaar worden opgeteld. Het zoeken naar noodopvang en crisisnoodopvang achten wij een gezamenlijk probleem. Dit betekent dat er voor noodopvang wel sprake is van een rol voor het COA. Maar voor statushouders is de enige rol die het COA heeft: mensen aan gemeenten toewijzen, zodat ze hier kunnen komen wonen.

De voorzitter: Dan nog een kleine toelichting door de heer Van Heugten.

Mijnheer Stam bij interruptie: Ik wil hier even op reageren.

De voorzitter: Nee nee, mijnheer Stam. Anders blijven we in discussie. Het verzoek van de heer Verwoort was om een schorsing in te gelasten, zodat u kunt overleggen. Is 10 minuten genoeg, mijnheer Verwoort? Mijnheer Sintenie wil nog iets vragen.

De heer Sintenie: Ik heb nog een heel belangrijke toevoeging aan de schorsing. Een alternatief zou kunnen zijn: luisteren naar de meerderheid van de fracties. Ze zijn kennelijk niet gelukkig zijn met dit hele raadsvoorstel. Het alternatief zou kunnen zijn dat het raadsvoorstel wordt ingetrokken. Dat is exact wat ik in de schorsing zou willen bespreken.

De voorzitter: Ik ga er toch vanuit dat u eerst uw schorsing benut.
Ondertussen hebben we hier ook even gewerkt en hebben we de aangepaste tekst op het scherm staan:

'Om voor de huisvesting van statushouders in gemeentelijke eigendommen voor de in aanmerking komende woningen in te stemmen en af te wijken van het gemeentelijke beleid van marktconforme huren'

Dit zou het aangepaste besluit zijn.
Zijn er nog vragen? Mevrouw Mastenbroek en mijnheer De Winter.
Mevrouw Mastenbroek.

Mevrouw Mastenbroek: Dank u wel, voorzitter.
Voor de in aanmerking komende woningen. We hebben het hier continu over maximaal vier woningen. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat we in deze vrolijke

setting die een raadsvergadering is waarvan een sessie wordt gemaakt – de knulligheid is groot – dat we over 14 dagen hier weer op terug moeten komen; dat we weer een voorstel krijgen *voor de in aanmerking komende woningen*. Dan kunnen het er misschien wel drie zijn.

Kunnen we het niet zo amenderen? ...

De voorzitter: Wat is uw vraag mevrouw Mastenbroek? U bent bang dat u volgende week weer moet terugkomen voor nog eens drie woningen.

Mevrouw Mastenbroek: Exact. Dan hebben we er misschien weer twee gevonden.

De heer Wijkhuizen bij interruptie: Nou, ik kom niet, hoor, voorzitter.

De heer Kwant bij interruptie: Ter interruptie voorzitter, mag ik een voorstel doen?

De voorzitter: Uw zorg is duidelijk. We gaan uw vraag zo meenemen.

Mevrouw Mastenbroek: Mag ik een voorstel doen?

De voorzitter: Nee, uw zorg is duidelijk. We gaan uw vraag zo meenemen.

Mevrouw Mastenbroek: Mag ik, mag een voorstel doen?

De voorzitter: Nee, want uw zorg is duidelijk. We gaan uw vraag zo meenemen.
Mevrouw Mastenbroek...

Mevrouw Mastenbroek: Mag ik een voorstel doen dat u in één keer alles pakt met de tekst:

de statushouders versneld huisvesting aan te bieden in gemeentelijke eigendommen.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Mastenbroek, ik heb uw zorg gehoord. Ik wil mijnheer De Winter nog horen en dan gaan we schorsen.

De heer De Winter: Ik vind het een beetje beschamend worden dat het zo over procedures gaat. Ik blijf erbij dat ik blij ben dat ik mee mag praten.

Ik heb nog een vraag aan de wethouder voordat we gaan schorsen. Ik ben een beetje in de war en ik zou graag willen, niet alleen voor mezelf, ik weet het echt niet meer, maar ik denk ook voor de burgers van Velsen dat u het nu nog eens uitlegt.

Ik heb de volgende getallen gehoord: 60, ik heb gehoord 115, ik heb gehoord 160, in mijn geheugen heb ik nog 41, ik hoor 35 en ik hoor nog 20.

Ik snap het niet meer. Kunt u het nog eens uitleggen, want we hebben er gemiddeld 60, maar de taakstelling is 115. Dit jaar werd dat 160 plus die 41. Ik snap het dus niet meer.

Kunt u dit nog eens uitleggen vóór de schorsing?

Dank u wel.

De voorzitter: Dit gaan we de wethouder vragen, maar we gaan ze vooral niet klutsen, want dan wordt het helemaal lastig.
Mijnheer Verkaik.

Wethouder Verkaik: Excuus. Ik ga jaartallen noemen op één geval na. Het getal van 60. Dat is de reguliere instroom van statushouders in de gemeente Velsen tot nu toe. Tot nu toe, tot en met 2014.

In 2015 hebben wij een taakstelling van 115 te plaatsen vergunninghouders. Van deze 115 te plaatsen vergunninghouders heeft het Rijk ons verzocht er 41 met spoed te plaatsen in 2015.

Voor 2016, de eerste helft, is ons een taakstelling toegekend van 79 statushouders. Als je dat op het hele jaar projecteert, kun je verwachten dat in 2016 de taakstelling voor de gemeente 160 statushouders is.

Dus we hebben in verschillende jaren tranches ...

De heer De Winter: Heel duidelijk, dank u.

De voorzitter: Dank u wel.

Ik wil u de ruimte geven tot halfnegen. Als het er is, mooi. Zo niet, als het langer moet, dat kan natuurlijk, laat het dan even weten. Dan hoeft niet iedereen in het ongewisse blijven.

Ga uw gang.

SCHORSING

De voorzitter: Dames en heren, ik vermoed dat mijnheer Verwoort die om een schorsing heeft gevraagd, graag het woord wil. Ik geef dus de heer Verwoort het woord.

De heer Verwoort: Dank u wel, voorzitter. Iedereen bedankt voor het constructieve overleg zojuist. Met het presidium en de woordvoerders hebben we even bij elkaar gezeten.

Wij bedanken het college voor de informatie die het ons vanavond gegeven heeft.

We worden graag in de loop van het proces geïnformeerd. In de ogen van een groot deel van de aanwezigen kan het echter ook door middel van collegeberichten.

In dit geval zijn we met name geïnteresseerd in de financiële ontwikkeling hiervan en hoe het precies zit met onder meer de sociale voorzieningen.

Het voorstel dat wij aan de vergadering voorleggen, is het om het terugtrekken van het voorstel in stemming te brengen.

De voorzitter: Het terugtrekken van het voorstel dat door het college is ingebracht, moet uiteraard door het college zelf gedaan worden en van kanttekeningen worden voorzien. Dat bedoelt u.

Ik ga nu even met mijn collega in het college, wethouder Verkaik, overleggen wat het zou betekenen en hoe we daarop zouden willen reageren.

SCHORSING

De voorzitter: Dank u wel voor het geduld.
Ik geef de heer Verkaik graag het woord.

Wethouder Verkaik: Dank u voor uw constructieve inbreng.
Ik begrijp dat u volledig vertrouwen heeft in het college waar het gaat om het binnen de kaders uitvoeren van het beleid. De raad zeg daarnaast toe kleine afwijkingen toelaatbaar te achten. U stemt als raad in met het voorstel, maar wil de uitvoering als zodanig overlaten aan het college.
Dit zal ik positief adviseren aan het college; dat kwam ter sprake in het overleg dat we zojuist hadden.
Het enige wat u kunt besluiten, is het raadsvoorstel niet in stemming te brengen.
Ik zal het college adviseren het voorstel in te trekken. Ik kan echter niet namens het college spreken, alvorens we een collegevergadering hebben gehad.

De voorzitter: Ik vertrouw erop dat het op deze manier goed zal gaan.
Voor nu wil ik graag zien dat u met elkaar het voorstel van de heer Verwoort steunt om het voorliggende raadsbesluit terug te trekken.
Wie is voor terugtrekking van het raadsvoorstel? De raad is unaniem voor.
Dank u wel.
Dat straalt wel vertrouwen uit en dat mogen we best met elkaar constateren.
Ik denk dat het toch goed is om even met u van gedachten gewisseld te hebben, zowel hier aan tafel als op papier.

Mevrouw Dreijer bij interruptie: Voorzitter?

De voorzitter: Ik ga u zo het woord geven, mevrouw Dreijer.
Het college gaat natuurlijk onverdroten voort. Maar het gaat ook onverdroten voort met u te informeren over wat wij doen. De collegeberichten, zoals wethouder Verkaik al zei, zijn daar een mooi middel voor.
Mevrouw Dreijer een slotwoord?

Mevrouw Dreijer: Ja, want de heer Verwoort begon zijn betoog met een verzoek om ons op de hoogte te stellen door middel van collegebericht. Ik hoor net dat dit zal gebeuren.
Ik wil echter graag nog een aanvullend verzoek doen: om in dat collegebericht ook expliciet aandacht te besteden aan de reden waarom u deze mogelijkheid niet wilt openen voor mensen met een urgentieverklaring.
Op die manier namelijk zou er ook sociale woningbouw voor statushouders vrij kunnen komen zonder dat het ten laste komt.

De heer Kwant bij interruptie: Voorzitter, zou ik daar een opmerking over mogen maken?

De voorzitter: Mijnheer Kwant, een ogenblik. Mevrouw Dreijer stelt een vraag aan het college. Ik denk dat het college deze vraag meeneemt. Maar mijnheer Kwant wil daar op reageren.

De heer Kwant: Voorzitter, het gaat om spoedbehandelingen. Als je een urgentieverklaring hebt, ben je tegenwoordig heel erg urgent, want anders krijg je die verklaring niet meer. Je zult dan binnen een half jaar geholpen moeten worden aan een woning. Dus ik denk dat het niet nodig is.

De voorzitter: Dank u wel.

Nee mijnheer Stam, ik wil de vergadering nu sluiten. Ik heb namelijk begrepen dat we met elkaar besloten hebben om het raadsvoorstel niet in stemming te brengen.

3 SLUITING

De voorzitter: Hiermee zijn we gekomen aan het eind van de vergadering.
Dank u wel.